

Augsburg, 12. August 1568

An Theodor Zwinger

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 305r-v.
Druck: Gilly, Manuskripte S. 24 (Auszug).

S. Tristissimum de Oporini nostri obitu nuncium, Clariss[ime] Vir, D[omine] et amice colende, iam pridem Friburgo accepi. Tristis et illa est tuarum literarum appendix, περὶ τῆς τῶν εἴτε βουκόλων εἴτε καταποντιστῶν ροιβδήσεως. Ego verò eum, dissoluto aere alieno, rem suam constabilisse arbitrabar. Quod si secus est, equidem doleo. Filiolus eius Immanuel, si eo vsque vixero, dum illi aliquid officij praestare potuero, sentiet me sui amantissimum et studiosissimum. Carmen prolixum scribere et crebrae valetudinis offensiones, et multiplices occupationes me non sinunt, sed disticho multa complexus esse videor:

Πᾶσαι ὀπωρινοῦ μνημήια βιβλιοθῆκαι:
σῶμα δὲ κεκυηκὸς σῆμα τόδ' οἰον ἔχει.

et quod superiorib[us] annis anonymo scripsi, rectius illi quam mihi conuenit:

Post varios casus et Apollineos sudores:
Cum se iam nobis fata benigna darent:
Vita fugax abijt. Fòrs quod, cum viuere dulce est,
Ne mala sors noceat, praestat obire diem.

Ad faeneratores.
Iam teneo portum: piratica turba valeto:
Non habet in caelis factio vestra locum.
Praedones audi Plutonia regna subite:
Illa queunt vestram pellere sola famem.
Me delphin meus Eridani pervexit ad vndas:
Nectare et Ambrosia cum Ioue dijsqúe fruor.

Exposuit mihi nuper Tobias, qui Oporino aliquando inseruijt, sceleratos istos latrones saepè vsuras penè sorte maiores exegisse: quos ego, si princeps essem, sine omni dubitatione in crucem agerem, mulctatos omni sacrilega pecunia. Sed valeant istae harpyae, ac potius male pereant, vt merentur. Ad mea venio: Cùm Carini et Iocisci consilio, tum ipsius Episcopij liberalibus literis adductus, potestatem tibi et Carino do, omnes meas lucubrationes illius fidei et praelo committendi, et cum eo ex aequo et bono transigendi. Quicquid vos cum eo egeritis: id ego ratum et gratum habebo: et vt quamprimum rem conficiatis, etiam atque etiam vehementer oro. Petij ab eo, vt duodena exempla cuiusque libelli exempla mitti mitteret, et tantum pecuniae, quantum et vos aequum esse putaretis, et ille sine vlo suo detimento numerare posset. Ac profectò turpe mihi ducerem quaestui habere commentariolos meos, ac pro ijs vel teruncium petere, nisi rei familiaris angustiae et aeris alieni metus (quod semper cane peius et angue odi, et vitaui hactenus) me paulò ad rem esse attentiore cogerent, ad extraordinarios sumptus, quos cauere nequeo, nisi Euclio quispiam aut Timon μισάνθρωπος esse velim, facilius tolerandos. Nam ipse quidem frugalissimè parcissimeqúe viuo, vnius ancillulae et pueri ministerio, vno etiam ferè ferculo contentus. Sed haec nihil ad rem: quae tamen scribo, ne auariciae vobis sim suspectus. De Demosthene ante Cal[endas] Martias, sì eò vsque vixero, nihil à me statuetur. Adornaui quidem specimen graecolatini Demosthenis cum

annotationibus meis et Vlpiani commentarijs, et gnomologia graeca: sed id Ernesto Voegelino Lipsensi typographo, cum de vestratibus desperassem, obtuli: sic tamen, vt tota mihi res sit integra futura, nisi ille conditiones à me praescriptas acceperit, et exempla adhuc penes me est. De Isocrate graecolatino cum commentarijs, Caesareae Maiestati destinato, magis labore: quem hac hyeme ab Episcopio excudi, valde vellem, quia multum mea interest. Successores Oporini id specimen sordium et incuriae ediderunt, vt animus planè ab eis abhorreat. Sed valde vereor, ne illi id opus ex pacto sibi deberi contendant: quod ego irritum facere neque debeo neque volo. Sin illi mei commentarij adhuc in vestra postestate sunt: sine vlla cunctatione deferantur ad Episcopium: qui etiam Demosthenem à me recognitum, illis absolutis, expectabit. Sed si successores id concessuri non sunt: aequum erit, vt et editionem maturent, et tantum opus cum ipso autore graecolatino (Ea enim conditione meis sumptibus ad Oporinum mense abhinc 16to misi) in folio, elegantibus typis et bonis chartis excudant: et mihi pro meis laboribus ex aequo et bono satisfaciant. Quae si recusarint: inuitus equidem tantum oneris vobis impono: sed cum isthic alium habeam neminem: vos etiam atque etiam oro, vt ope magistratus implorata, exemplar meum ab illis extorqueatis: operamqüe detis, ne id mutilatum vobis restituant. Id vestrum officium vt pernecessarium, ita mihi gratissimum est futurum. Vale. Augustae Vindelicorum pridie Idus Augusti 1568.

Hiero[nymus] Wolfius
Tuus.